

גליון

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת עקב
תשפ"ג

גליון
כ"ג

שעורים אין חינוך

פרשת שלח, שנת תשפ"ג - קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

• חינוך און הדרכה

מלמד האט מיך ווי געטון, און דער מלמד האט מיך געשלאגן, און דער מלמד האט מיך געמאכט בלוי און שווארץ ווייל איך האב נישט געטיילט; און יענע יאר האב איך געהאט א מלמד וואס האט אריין געלייגט אין מיר די זאך פון קושן די מזוזה, און וועגן דעם קוש איך עד היום די מזוזה; און אין פתח ה' האט מיין מלמד מיך אויסגעלערנט ווי אזוי שמונה עשרה ארבעט, די טייטש, די אויסשטעל פון די ברכות, וואו מען ביקט זיך, וואו מען טרעט אויס און אריין, אז מען טאר נישט ארויס קוקן; און דער מלמד האט מיך אויסגעלערנט ווי אזוי מען טוט די מצוה, דער מנהג.

עס גייט אריבער צען פופצן יאר, דער איד קוש יעדעס מאל די מזוזה, ער וואונדט יעדן טאג שמונה עשרה, ער האט אינזין די ברכות, ער ווייסט אז דא ביקט מען זיך, דא טרעט מען ארויס און דא טרעט מען אריין און אז מען קוקט נישט ארויס, און ווי אזוי מען טוט דער מצוה און דער מנהג. וועט מען צוגיין צו זיינע מלמדים פֿרעגן צי זיי געדענקען ווען זיי האבן גערעדט פון קושן די מזוזה, פון שמונה עשרה, פון מצות און מנהגים, וועלן זיי זאגן אז זיי געדענקען גארנישט פון וואס זיי האבן גערעדט און וואס זיי האבן דערציילט, אבער דער קינד געדענקט עס! דער מלמד איז צעבראכן, ווייל ער ווייסט נישט וואס ער טוט אלס אויף.

דערפאר איז זייער וויכטיג צו וויסן און מען ווארף דאס חזרון, אז וואס א מלמד און לערערין רעדט צו קינדער, גייען די ווערטער אריין אין די קינדער. יעצט זעט מען עס נישט, ווייל יעצט בין איך א קינד, יעצט וויל איך שפילן, יעצט בין איך נאך פול מיט שלעכטע נאטורן און עס נעמט צייט ווילאנג איך וועל עס אויסארבעטן, אבער עס גייט אריין.

דער קינד איז נישט שלעכט

אויב א קינד פירט זיך נישט אויף גוט, ער טשעפעט, ער טרעט אויף אנדערע קינדער, אָדער באַרעכט אנדערע קינדער, דאָרף מען געדענקען אז מיר זענען שוין דערנוואַקסן.

בלייבט, עס איז אן ארבעט וואס מען נעמט מיט. ווער עס איז באקאנט וואס עס טוט זיך אין די וועלט, ווייסט ווי שווער מענטשן ארבעטן, יעדער ארבעט ביטער שווער; יעדער מיינט אז נאר 'איך' ארבעט שווער, און 'יענעם' גייט גרינגער, ביי יענעם איז בעסער. עס קומט מיר אויס צו רעדן מיט אינגעלייט און עלטערע זע איך ווי יעדער קרעכצט ווי שווער מען ארבעט. יעדער ארבעט מיטן ספק צי מען וועט מאכן געלט, און א ספק ספיקא צי די געלט וועט זיך האלטן, אבער א מענטש וואס איז זוכה צו לערנען תורה מיט אידישע קינדער, איז עס איז א זיכערע פארדינסט, ער נעמט דאס מיט אויף יענע וועלט.

אלע ווערטער גייען אריין

עס איז זייער וויכטיג פאר אלע מלמדים און לערערנים צו וויסן און גלייבן, אז יעדעס ווארט וואס מען רעדט צו קינדער, יעדע זאך וואס מען טוט פאר קינדער, איז א זאך וואס בלייבט, עס איז א זאך וואס טוט אויף. עס זעט אויס ווי מען ארבעט, מען מוטשעט זיך, מען רעדט צו קינדער איינמאל און נאכאמאל, און זיי הערן נישט אויס, דארף מען וויסן און געדענקען אז עס איז נישט אמת, אלע ווערטער גייען אריין אין זיי, נאר מען זעט נישט גלייך די פירות.

אזוי ווי ווען מען פלאנצט איין אין דער ערד, זעט מען גארנישט אין אנהויב, עס זעט אויס ווי מען ארבעט אומזיסט, אבער סוף יאר קומט ארויס שיינע פרוכט, שיינע תבואה, די זעלבע איז ווען מען ארבעט מיט קינדער קומט עס אויף ארויס צום סוף, ביי קינדער קומט עס ארויס שפעטער פון סוף יאר, עס געדוירט נאך אפאר יאר, אבער ווען די קינדער ווערן עלטער שטעלט זיך צוזאם אלע ווערטער וואס זיי האבן געהערט במשך די יארן פון אלע מלמדים און לערערנים, און אזוי קען ער בויען ווייטער זיין לעבן.

אסאך מאל ווען מען רעדט צו עלטערע מענטשן, דערציילן זיי פון זייער יוגנט, אז דער מלמד האט מיך פארשעמט, און דער

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, דינסטאג פרשת שלח שנת תשפ"ג לפרט קטן.

די זעלבע טיטל פונעם אייבערשטן

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: געלויבט דער אייבערשטער אז ער האט אונז געגעבן א מתנה אז מיר קענען לערנען מיט אידישע קינדער, מיר האבן דעם זעלבן טיטל וואס מען באטיטלט דעם אייבערשטן; מען בעט יעדן טאג אינדערפרי דעם אייבערשטן ביי ברכת התורה: ונהיה אנחנו וצאצאינו, וצאצאי צאצאינו, אונז, אונזערע קינדער און אונזערע אייניקלעך, וצאצאי עמך בית ישראל, און אלע אידישע קינדער, כלנו יודעי שמה, ולומדי תורתך לשמה, זאלן זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה, ברוך אתה ה', געלויבט ביסטו באשעפער, המלמד תורה לעמו ישראל, וואס דו לערנסט תורה מיט אידישע קינדער.

זעט מען ווי מען באטיטלט דעם אייבערשטן מיט דעם טיטל: 'מלמד', מיר טראגן אויך דעם טיטל, סיי די מלמדים און סיי די לערערנים, אלע לערנען תורה מיט אידישע קינדער, מען לערנט אידישקייט און מצות מיט אידישע קינדער.

אן ארבעט וואס מען נעמט מיט

געלויבט דער אייבערשטער אז עס איז אריבער געגאנגען צען שיינע חדשים, מיר שטייען יעצט ביים סוף יאר, ביי די אינגלעך ענדיגט זיך די יאר אפאר חדשים ארום, און אין שולע שטייט מען אין די לעצטע וואך, זומער הייבט זיך אן א פרישע צייט אן אנדערע סדר, אנדערע לימודים, מיט פרישע לערערנים; דארפן מיר דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר האבן זוכה געווען צו עוסק זיין אין אזא הייליגע ארבעט.

זיין א מלמד און א לערערין איז נישט קיין גרינגע ארבעט, עס איז א גוטע שווערע ארבעט, אבער עס איז אן ארבעט וואס

• חיזוק און הדרכה

ווען מען רעדט מוסר דירעקט, הערט מען נישט אויס, די קינדער וועלן ווייטער זיין פארנומען מיט 'איך בין גערעכט', 'ער איז גערעכט', 'ער האט מיך געטשעפעט', 'ער האט אנגעפאנגען'... אבער אז מען דערציילט א מעשה קען מען כאפן זייער הארץ. מען דערציילט אז עס איז געווען א מעשה מיט א קינד וואס מען האט אים געטשעפעט אין חדר, יעדע נאכט פלעגט ער וויינען אין בעט, נאכדעם ווען אלע קינדער זענען עלטער געווארן האבן זיי באקומען א שטרף.

רעדן מיט ווייכע ווערטער

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: אין שולע דארפן די לערערנים אכטונג געבן נישט צו רעדן צו שטארק פון עונשים, ווייל אויב מען נעמט עס נישט גוט אויף, האט זיך נישט געלוינט די גאנצע זאך. אזוי ווי דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו (שמות יט, א):

"כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל; **"בֵּית יַעֲקֹב** דאס מיינט מען די פרויען, און **"בְּנֵי יִשְׂרָאֵל** דאס מיינט מען די מענער, ביי די **"בֵּית יַעֲקֹב** שטייט א לשון: **"תאמר"**, זאגן די הייליגע חכמים (מכילתא דבראשית, סימן ב; שבת פו): **"באמירה רכה"**, דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו ער זאל רעדן צו די פרויען מיט ווייכע ווערטער, און ביי **"בְּנֵי יִשְׂרָאֵל** שטייט **"ותגיד"**, א שארפע לשון, פאר זיי זאל ער זאגן אלע עונשים וואס פאסירט ווען מען היט נישט די תורה; זעט מען פון דעם ווי אזוי מען דארף רעדן צו תלמידות.

עס איז דא צוויי וועגן ווי אזוי מען קען רעדן, אין ישיבה רעד איך אסאך מאל צו די בחורים זייער שטארק און שארף, נאכדעם איז דא א וועג - וואס דאס דארפן די לערערנים ניצן - צו רעדן אביסל מער ווייך, מען דערציילט מעשיות פון נישט טשעפען, פון אכטונג געבן אויף יענעמיס געפיל, פון אנוועק געבן פאר א צווייטן, אז דער אייבערשטער באצאלט צוריק אסאך גוטס פאר א מענטש וואס פירט זיך מיט גוטע מדות ■

ליידער ליידער זענען דא עלטערן וואס ניצן אזעלכע סארט ווערטער אין שטוב; מען טאר נישט. צום ביישפיל, א קינד וואס האט זיך פארשמירט, מען דארף טוישן דעם קינד, און דער קינד לאזט זיך נישט, ער ווארפט זיך אויפ'ן בעט, טאר מען נישט שרייען אויפ'ן קינד: **"דו ביסט א פארשמירט קינד"**, **"דו ביסט פעכי"**, **"דו ביסט עקלדיג"**, וואס בין איך שולדיג? איך בין א קינד, איך ווייס נישט ווען מען דארף גיין אין בית הפסא, און די מאמע איז אויך געווען אזוי ווען זי איז געווען א קינד. מען דארף רעדן שייך: **"האסט זיך פארשמירט, פארוואס האסטו עס געטון? מען טאר עס נישט טון"**.

רעדן פון גוטע מידות

די מלמדים און לערערנים דארפן אריין לייען אין די קינדער 'גוטע מידות', מען דארף יעדן טאג רעדן פון גוטע מידות, פון טראכטן פון א צווייטן. דאס איז די וויכטיגסטע זאך!

גרייט אייך אן מעשיות וואס רעדן פון גוטע מדות. מען קען אליינס ליינען מעשה ביכער אדער קען מען זיך נאכפרעגן ביי מענטשן וואס ווייסן מעשיות, און דערציילט עס פאר די קינדער. קינדער הערן עס אויס, קינדער שלינגען יעדעס ווארט וואס מען דערציילט זיי.

דאס איז די וויכטיגסטע זאך ביי אונז אין חדר און אין שולע, ווייל דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן שלט) וואס איז ברסלב? ברסלב איז אותיות 'לב בשר', א ווייכע הארץ, עס איז דא א 'לב אבן', א פארשטיינערטע הארץ, נאכדעם איז דא א 'לב בשר', א ווייכע הארץ פאר אנדערע. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במות עט) אז די אידן האבן דריי סימנים: **"רחמנים, ביישנים, וגומלי חסדים"**, איינע פון די סימנים פון א איד איז ג' ומלי חסדים, איך טו גוטס פאר א צווייטן, איך טו חסד מיט א צווייטן, איך גיי ארויס פון מין וועג פאר א צווייטן. דאס איז די שענסטע זאך פון די אידישע פאלק אז מען טראכט פון א צווייטן, מען שמייכלט צו א צווייטן, און מען געבט א גוט ווארט פאר א צווייטן.

מיר זענען שוין עלטער, און מיר זענען אויך נאכנישט אויסגעארבעט, מיר האבן אויך נישט גוטע מדות אין זיך, מיר בארעדן אויך מענטשן, מיר קענען אויך נישט דערליידן אנדערע, מיר קענען אויך אמאל וויי טון אנדערע, איז דאך כל שכן וכל שכן קינדער!

מען דארף געדענקען, א קינד וואס טשעפעט אדער טרעט אויף אנדערע קינדער איז נישט שלעכט, עס איז נישט דא אזא זאך פון זאגן 'דער קינד איז שלעכט', א מלמד אדער לערערין וואס קוקן אן א קינד "שלעכט" זאל ער מוחל זיין און אהיים גיין... א קינד איז נישט שלעכט, אז ער טוט נישט וואס מען דארף היינט אז דער קינד האט שלעכטע נאטורן.

די פריערדיגע צדיקים וואס זענען ארויס געבאנגען מיט מלחמות קעגן געוויסע פארטייען וואס האבן געוואלט טוישן דעם אידישן פאלק, [מען רעדט נישט קעגן משכילים, משכילים זענען שוין אינגאנצן מינים ואפיקורסים, אויף זיי קען מען רעדן אפון], האבן גערעדט זייער שארף קעגן די פארטייען, פלעגן זיי זאגן אז זיי רעדן נישט שארף אויף דער 'מענטש', זיי רעדן שארף אויף 'דער שכל', 'דער שיה' וואס דער מענטש האט, די זעלבע זאך איז מיט קינדער, א קינד איז נישט שלעכט, נאר זיין נאטור איז שווער.

איז וואס זאל מען טון מיט אַזא קינד? - מען וועט רעדן צו אים פון גוטע מידות, פון נישט טשעפען, איינמאל און נאכאמאל. און אז דער קינד באעוולה'ט אנדערע קינדער, ער אונטערדרויקט אנדערע קינדער, [אין אמעריקע רופט מען עס 'בוליאינג'], דארף מען אכטונג געבן אז די גאנצע קלאס זאל נישט ווערן אונטערדרויקט פון דעם קינד, מען דארף אים שוין קנס'גענען.

געבן א צו-נאמען פאר א קינד

מען טאר קיינמאל נישט געבן א צו-נאמען פאר א קינד, ווי **"דו ביסט א טשעפנאק"**, איינער וואס ניצט אזעלכע ווערטער מוז אהיים גיין.

חיזוק פאר די אידישע שטוב

פונעם ראש ישיבה שליט"א

• "גוטע עלטערן"

בוזעס צו די - איך ווייס וואס... דאס איז אלעס הבל הבלים. א גוטע מאמע ווערט מען אויב מען רעדט שייך צו די קינדער, מען געבט גוטע ווערטער פאר די קינדער, מען באדאנקט זיך פאר די קינדער ווען עס קומט זיך זיי, מען איז מחנך די קינדער און מען צעפרעכט זיי נישט, און מען מאכט נישט אנוועק זייער מלמד אדער לערערנס.

מען מעג איבער בעטן

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין אז עס זאל ארויס קומען א קידוש השם <<<

א שלאך, "דאנקי", "דאמי".

געבן ליבשאפט

עס איז געווארן א שיינע נייע ווארט צווישן עלטערן, אז **"מען דארף געבן ליבשאפט אין ענגליש רופט מען עס 'לאווי' פאר די קינדער"**; 'ליבשאפט' מיינט נישט כאפן בילדער יעדע מינוט פון די קינדער, און אז אלע קינדער זאלן גיין אנגעטון אייניג, די הויז זאל זיין אייניג מיט די קערדזש, די קערדזש צו די טאשקע (פאקעט בוק), די טאשקע צו די קליינע בוזעס, און די

די פופטע גהודא, "גוטע עלטערן"

טייערע חשובי'ע עלטערן: גוטע עלטערן מיינט נישט אז מען לאזט די קינדער אלעס טון, און מען געבט זיי אלעס נאך, און מען נעמט זיך אייביג אן פאר די קינדער, למשל ווען א קינד זאגט: **"דער רבי האט געשריגן אויף מיר"**, זאגט מען אז מען דארף ארויס נעמען דאס קינד פון דעם חדר, אדער אריבער לייגן צו א גייער מלמד, גוטע עלטערן מיינט וואס טשעפען נישט און צעפרעכן נישט זייערע קינדער, מען שרייט נישט מיאוסע ווערטער, ווי: **"דו גראבער"**, **"ביסט**

• איך האב ליב דעם אייבערשטן!

וועט אלעס איבער דרייען, אבער דער קדושת לוי האט זיך זייער געבעטן מען זאל אים יא אריין לאזן, האט מען אים אריין געלאזט.

אינמיטן עסן האט דער בעל אכסניא געפרעגט די געסט: "וועלכע זופ האט איר ליב, א געפעפערטע זופ, אדער א געזאלצענע זופ?" דער הייליגער קדושת לוי איז אויפגעשפרינגען פון פלאץ און געזאגט: "איך האב ליב דעם אייבערשטן!" בשעת מעשה האט ער געגעבן אזא קנאק אויפ'ן טיש אז די גאנצע טיש האט זיך איבער געדריידט. האט דער הייליגער רבי ברוך'ל זיך אנגערופן: "זעט אז איך האב שוין פאראויס געזאגט מען זאל אים נישט אריין לאזן, איך האב געוואוסט אז ער קען זיך נישט אינהאלטן!"

ביי די וועלט דערציילט מען די מעשה ארויס צו ברענגען די גדלות פונעם צדיק אז ער האט איבער געדריידט דעם טיש, מען דערציילט עס אזוי דראמאטיש, אז מענטשן טראכטן אז מיר קענען נישט צוקומען צו דעם; ביי אונז נעמט מען ארויס פון די מעשה פשוט, 'איך האב ליב דעם אייבערשטן' און אפילו מען האלט נאכנישט דערביי זאל מען כאטשיג זאגן: "איך האב ליב דעם אייבערשטן!"

דער ראש ישיבה שליט"א האט געענדיגט דעם שמועס: גייט עסט פרישטאג איר זאלט האבן פח צו קענען לערנען מיט די קינדער.

ווייסט וואס איך טו? און אזוי איז עס מיט אלע מצות.

דארף מען אסאך רעדן צו קינדער פון אמונה, אז "דער אייבערשטער איז דא", "דער אייבערשטער זעט", "דער אייבערשטער שטראפט", און "מען קען איבער בעטן דעם אייבערשטן".

אריין לייגן דער ווארט 'אייבערשטער'

ווען איך בין געווען א מלמד האב איך אלץ געזוכט וואו איך קען אריין לייגן דעם אייבערשטן אין די קינדער. צום ביישפיל ווען קינדער האבן מיר געזאגט: "רבי, איך האב ליב פאנטש", פלעג איך זיי ענטפערן: "איך האב ליב דעם אייבערשטן!" איך האב אויסגעניצט יעדע געלעגנהייט וואו איך קען נאכאמאל אריין לייגן דער ווארט 'אייבערשטער' אין זייער מוח, אז שפעטער ווען זיי וועלן טראכטן פון דעם ווארט 'ליב' זאלן זיי זיך אייביג דערמאנען אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט.

דער הייליגער קדושת לוי איז אויפגעשפרינגען

מען דערציילט א מעשה, איינמאל איז דער הייליגער רבי ר' ברוך'ל פון מעזיבוזש זכותו יגן עלינו אנגעקומען צו אן אכסניא און דער הייליגער קדושת לוי זכותו יגן עלינו איז אויך דורך געפארן דעם אכסניא, האט רבי ברוך'ל געזאגט פארן בעל אכסניא ער זאל נישט אריין לאזן דעם קדושת לוי ווייל ער

הערליכע דיבורים וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט צו די מלמדים נאכן פארלערנען דעם פלאט גמרא, ביום י"ט כסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן [המשך פון פארגאנגענע וואך].

כל מצותיך אמונה

מען דארף אריין לייגן אין קינדער ווי מער אמונה. ליידער הער איך פון אינגעלייט זאגן: "שבת נאכמיטאג ווען עס איז הייס, פארוואס זאל איך נישט אנצינדן דעם עירקאנדישאן?" - איך זאג נאר נאך וואס איך הער פון מענטשן, עס לאזט זיך נישט גלייבן אזא זאך, אבער אז א מענטש האט נישט קיין אמונה, פארוואס טאקע זאל ער נישט אנצינדן דעם עירקאנדישאן? ער וויל שלאפן און איז הייס, ער שוויצט, ער גייט אראפ פון זינען. אינדערפרי הערט זיך נישט אזוי גוט די מעשה, ווייל יעדער איז אויסגערוט, אבער שבת נאכמיטאג ווען מען איז גוט מיד, אויב איז אויסגעלאשן די אמונה קען מען דורכפאלן אין שמירת שבת רחמנא לצלן.

דוד המלך זאגט אין תהלים (ק"ט. פ): "כל מצותיך אמונה", דער תכלית פון אלע מצות איז אז מען זאל דורך די מצות צוקומען צו אמונה. באמת איז עס אויך פארקערט, דורך 'אמונה' קען מען צוקומען צו מקיים זיין אלע מצות, ווייל אז א מענטש איז פליישיג און ער וויל טרינקען א קאווע, אויב איז אויסגעלאשן די אמונה, טראכט מען: 'ווער קוקט? ווער

• "גוטע עלטערן"

באשעפער איך וויל זיין א גוטע מאמע, "הייליגער באשעפער איך וויל געבן ווארעמקייט פאר מייע קינדער", "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל האבן שכל צו וויסן אז פון מייע חכמישע וועל איך גארנישט האבן, פון גיין איינקויפן יעדן טאג וועל איך גארנישט האבן, פון סאושל מיידע, פון ארויפלייגן בילדער יעדע צווייטע סעקונדע פון מייע קינדער און פון מיר וועל איך גארנישט האבן".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זיין גוטע ווארעמע עלטערן פאר אייערע קינדער.

(גענומען פון א חיזוק שיעור, פון מיטוואך פרשת וזאת, שנת תשע"ח לפרט קטן)

קען מען נישט קוקן קיין די ווי דייס, און אז דער קינד וויינט ווייטער: "אלע מייע חברים און שכנים קוקן יא!" זאגט מען נאך איינמאל: "טאטי און מאמי האלטן אז עס איז נישט גוט", און דער נושא איז פארמאכט, מען רעדט מער נישט דערפון, מען דארף נישט יעצט איבער בעטן דעם קינד, מען דארף אים גארנישט פארגוטיגן, מען דארף אים גארנישט געבן אנשטאט דעם.

די זאך פון תפלה

דער עיקר וויל איך צולייגן די זאך פון תפלה; נאר מיט תפלה קען מען זוכה זיין צו זיין גוטע טאטע מאמע פאר די קינדער, בעסט: "הייליגער

פון די היינטיגע אסיפת ההורים, אלע עלטערן זאלן אהיימגיין צו זייערע קינדער און וויסן ווי אזוי מען איז זיי מחנך קינדער, מען זאל מער נישט צעברעכן די קינדער, און אויב מען האט יא צעבראכן א קינד זאל מען אים איבער בעטן, עס איז גארנישט אז מען זאגט פאר א קינד "זיי מיר מוחל", עס איז נישט געפערליך.

מען דארף זיין שטרענג

אבער מען דארף מחנך זיין, מען דארף זיין שטרענג צו קינדער, מען קען נישט נאכגעבן פאר א קינד ווייל ער וויינט אז ער דארף א די ווי דיי, מען זאגט קלארע ווערטער: "ביי אונז אינדערהיים

מען רודפט מיינע קינדער אין חדר און אין שולע, וואס קען איך טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן, איך וואוין אין ארץ ישראל וואו איך האב ברוך השם זייער שיין חתונה געהאט און אויפגעשטעלט א שיינע שטוב, איך לעב ברוך השם א הערליך לעבן מיט מיין ווייב און קינדער. איך האב ברוך השם קיינמאל נישט געהאט קיין פראבלעמען, איך האב ברוך השם געראטענע קינדער און איך האב געטון הערליכע שידוכים מיט זיי. איך האב ברוך השם ברייט פרנסה און אלעס גייט מיר זייער גוט, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן.

לעצטנס האט זיך אבער געמאכט אן אינצידענט און דאס האט געברענגט אז די מענטשן אין מיין געגנט האבן מיר אנגעהויבן זייער שטארק צו רודפן, דאס וואלט מיר נישט אזוי געשטערט, דער פראבלעם איז אבער אז עס איז געגאנגען נאך ווייטער; מען האט אויך אנגעהויבן צו רודפן מיינע קינדער, סיי די אינגלעך און סיי די מיידלעך, אין חדר און אין שולע.

די קינדער קומען אהיים ממש אויסגעלאשן, זיי דערציילן ווי מען רודפט זיי און מען פייניגט זיי אויס און דאס מאכט מיר געפערליכע צער. איך און מיין ווייב מאכן נאס דעם קישן יעדע נאכט.

ליידער איז נישטא מיט וועמען צו רעדן, נישטא קיין הנהלה אדער רבנים וואס זאלן זיך צוהערן צו אונזער ווייטאג, וואס זענען שולדיג מיינע אומשולדיגע קינדער, אז מען טשעפעט זיי אויפיל און מען געבט זיי צונעמען, און אזוי ווייטער...

ביטע האט רחמנות אויף מיין משפחה וואס גייט ממש צוגרינד, און געבט אונז אן עצה וואס צו טון.

א גרויסן יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, "ד סין, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך וויין ווען איך לייז דיין בריוו.

איך בין דאס אריבער ווען איך האב געעפנט די ברוסל'ע ישיבה; פאר צען יאר צוריק האט מען דאס געטון מיט מיינע קינדער. מען האט זיי געטשעפעט און פארשעמט, מען איז זיי נאכגעלאפן אין די גאסן, די שכנים וכו' האבן זיי נאכגעשריגן מיט אלע מיאוס'ע ווערטער אויף זייער טאטע, דאס האט מיר זייער ווי געטון, נאך מער פון אלעס.

פרוביר צו רעדן צו די מלמדים און

טיטשערס פון זיינע קינדער, דערצייל זיי וואס מען טוט מיט די קינדער, זיי וועלן אנדאן אונזאגן די תלמידים אז מען טאר נישט וויי טון א צווייטן איד. אויב זיי וועלן זיך נישט וואוסנדיג מאכן, זיי וועלן זאגן אז עס איז א מצוה צו רודפן זיינע קינדער זאלסטו ארויס נעמען זיינע קינדער פון אזא פלאץ; אויב א מלמד איז מחנך זיינע תלמידים מיט רשעות, צו טשעפען אנדערע קינדער, וועלן אלע קינדער ביים סוף ארויס גיין לתרבות רעה.

איך ווייס נישט וואו דו געהערסט, צו וועלכע חסידות וכו'; איך וויל דיר דערציילן אז דא איז דא א געגנט וכו' וואו מען האט פאר דרייסיג יאר צוריק מחנך געווען קינדער צו שפייצן אויף קינדער וואס לערנען אין אן אנדערע מוסד, מען האט אויסגעלערנט די מיידלעך אז ווען זיי זעען א מיידל וואס גייט אין די אנדערע שולע זאל מען ציען אירע האר און שרייען מיאוס'ע ווערטער. רוב פון די קינדער זענען ארויס לתרבות רעה און די איברייגע האבן געפעה יענעם חיים טובים.

דערנוייל לייג אריין אין זיי א שטארקייט אז זיי זאלן נישט ווערן צעפאלן און דערנידערט פון קיינעם; אויב איינער שלאגט זיי, זאלן זיי צוריק געבן מכות רצח, זיי זאלן נישט מורא האבן פון קיינעם. זאג זיי אן אז קיינער קען נישט קומען שרייען אויף זיי: "נקמה", ווייל מען דארף אויסלערנען פאר די קינדער (סנהדרין עב): "הבא להרגה השכם להרגו", דאס הייסט "סעלף דיפענס" - וואס איז נישט נקמה; נקמה מיינט אז איינער האט מיר שלעכטס געטון טאר איך אים נישט צוריק טון קיין שלעכטס, אבער אז איינער וויל מיר שלאגן איז נישט קיין מצוה זיך צו לאזן שלאגן.

עס איז נישט דא קיין שום היתר צו טשעפען קינדער וועגן די עלטערן; ווען דער הייליגער סאטמאר רב זכותו יגן עלינו האט געעפנט די חדר "תורה ויראה", האט ער געזאגט אז מען קען נישט קוקן אויף די עלטערן וכו', ער האט געהייסן אריין נעמען אין חדר און אין שולע וועם אימער; ווען עלטערן זענען געקומען זיך אפרעדן אז עס זענען דא קינדער וואס זייערע עלטערן היטן נישט קיין שבת, און זיי ווילן נישט אז זייערע קינדער זאלן לערנען צוזאמען מיט זיי, האט דער רבי זכותו יגן עלינו געזאגט:

"אויב איר ווילט - נעמט ארויס אייער קינד... אזוי אויף האט מען זיך אפגערעדט אז עס זענען דא עלטערן וואס פארמאגן טעלעוויזשן אין שטוב, אויף די אלע טענות האט דער רבי געענטפערט: "מיט די צייט וועלן די קינדער משפיע זיין אויף די עלטערן זיי זאלן אויך תשובה טון"; ער האט בשום אופן נישט געלאזט מען זאל ארויס ווארפן א קינד וועגן די עלטערן.

דעריבער זאלסטו נאכאמאל פרובירן צו רעדן צו די מלמדים און טיטשערס, צום מנהל און מנהלת - אז מען טוט וויי זיינע קינדער; אפשר איז עס נישט ממש ווי דו זאגסט, אפשר זוכן זיינע קינדער צו טשעפען מיט אנדערע, זיי מברר וואס גייט פאר, און אויב איז עס טאקע אזוי ווי דו זאגסט, זאלסטו שוין ארויס נעמען זיינע קינדער פון אזא פלאץ וואס וועט סיי ווי צעפאלן.

די הנהלת המוסד איז געקומען אמאל צום הייליגן סאטמאר רבי זאגן אז עס איז נישט דא קיין געלט און די מוסד האלט זיך ביים פארמאכן, האט דער רבי זכותו יגן עלינו זיי געזאגט אזוי: "א מוסד מאכט זיך נישט צו אז מען האט נישט קיין געלט, א מוסד מאכט זיך צו צוליב מחלוקת"; קינדער טאר מען נישט אריין מיטן אין קיין מחלוקת, קינדער וואס הערן רעדן אויף א צווייטן איד וועלן שפעטער אנוועק גיין פון אידישקייט, מחלוקת איז נישט גוט פאר קיינעם, עס קומט נישט ארויס קיין גוטס פאר קיינעם, ספעציעל פאר קינדער.

דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אונז און שיקן דעם גואל צדק וואס זאל מאכן שלום צווישן אונז, אזוי ווי עס שטייט (מלאכי א): "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא וגו' והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם", און חכמינו זכרונם לברכה דרש'נען אויף דעם (עדות, ח): "אין אליהו בא לא לרחק ולא לקרב, אלא לעשות שלום בעולם", אליהו הנביא וועט קומען נאר צו מאכן שלום אויף די וועלט; אמן.

...

(עצתו אמונה חלק ד', מכתב שגא)

צו באקומען וועבסליד דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קול ברסלב - שיעורים; מעשיות פון תפלה און נאך
חיוון פון חיוון (פרוייקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיוון יומי אימעיל /chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370